

Title :	'รวมบุญ' แฟชั่นสวย ช่วยสังคม
Subject Heading 1 :	
Subject Heading 2 :	
Source :	กรุงเทพธุรกิจ หน้า 4
Date :	วันจันทร์ที่ 9 พฤศจิกายน พ.ศ 2558

“เราจะสร้างรายได้และสร้างบุญไปพร้อมกันได้ยังไง?”

คำถามที่ซ่อนอยู่หลังนามบัตรของ “โบว์-บุษยรัตน์ ผัดผล” คนรุ่นใหม่วัย 26 ปี ผู้ก่อตั้ง “รวมบุญ แฟชั่นชาติ” กิจกรรมเพื่อสังคม (Social Enterprise) จากจังหวัดน่าน

เราได้นามบัตรแนะนำตัวเองของผู้ประกอบการน้องใหม่ ในวันที่เธอมาร่วมงาน “VolksKraft Art & Craft Market” ตลาดนัดของคนรักผ้า ที่อารีย์การ์เดน เมื่อวันก่อน และออกจะสะดุดหูอยู่มาก กับชื่อ “รวมบุญ”

“เริ่มจากอยากทำธุรกิจแต่ต้องการเป็นธุรกิจที่ช่วยเหลือผู้คนด้วย คอนเซ็ปต์ง่ายๆ คือต้องรวย แล้วได้บุญด้วย”

เธอบอกที่มาของชื่อ ที่ดูจะเหมาะสมลงตัวเอามากๆ เมื่อบังเอิญมีพ่อชื่อ “รวย” และแม่ชื่อ “บุญ” เลยเป็นที่มาของ “รวมบุญ” ซึ่งเปิดตัวสู่ตลาดไปเมื่อ 5 เดือนก่อน

เสื้อผ้าดีไซน์น่ารักน่าชัง ดูทันสมัยและเข้ากับคนรุ่นใหม่ เป็นฝีมือการออกแบบของเธอเอง หากว่าเธอไม่ใช่ดีไซเนอร์ แต่เรียนจบวิทยาศาสตร์ชีวภาพ ที่มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง ระหว่างธุรกิจ และงานออกแบบ เธอจะผูกพันกับงานเพื่อสังคมมากกว่า ด้วยซ้ำ เมื่อมีคุณพ่อเป็นประธานมูลนิธิอีกเมืองน่าน (สำรวย ผัดผล) เลยได้คลุกคลีกับงานเพื่อสังคมมาตั้งแต่เด็ก ถึงวันนี้เธอก็ยังแวะเวียนไปช่วยงานอยู่บ่อยครั้ง

นอกจากงานเพื่อสังคม เธอยังชอบและหลงใหลในผ้าธรรมชาติ เธอเล่าว่า แม่เคยเย็บผ้าส่งให้กับโครงการหลวง เพื่อส่งออกมา ก่อน จนวันหนึ่งก็เลิกทำไป หากใครจะคิดว่าวันนี้ ลูกสาวอย่างเธอจะกลับมาซื้อผ้า งานผ้าขึ้นใหม่อีกครั้ง

“ด้วยความที่ชอบขายของ ชอบผ้า และชอบแต่งตัว เลยกลับมาหาสิ่งที่ชอบ นั่นคือ

ทำเสื้อผ้าขาย แต่จะใช้ผ้าแบบไหนถึงจะแตกต่าง เลยนึกถึงผ้าธรรมชาติ ซึ่งสมัยยังทำกิจกรรมกับค่ายเยาวชน มีโอกาสไปเรียนทำผ้ามัดย้อมกับป้าๆ ที่น่านมาก่อน พอคิดทำธุรกิจ เลยเริ่มจากกลับไปหาป้าๆ ที่เคยสอนทำผ้า”

เด็กสาวนักกิจกรรม เริ่มออกเดินทางเพื่อต่อจิ๊กซอว์ความฝันของตัวเอง เธอขับรถไปตามชุมชนต่างๆ ในน่าน เพื่อเสาะหาแหล่งทำผ้าสีธรรมชาติ โดยเริ่มจากชุมชนบ้านโป่งคำ ที่เคยไปเรียนทำผ้าเมื่อยังละอ่อน ก่อนขยายไปยังชุมชนอื่นๆ ระหว่างนั้นก็รื้อฟื้นวิชาผ้าของตัวเองขึ้นมาด้วย

“ตอนแรกไม่ได้คิดอะไรเลย เริ่มจากทำแบบค่อยเป็นค่อยไป ครั้งแรกได้ผ้ามาแค่ 10 เมตร ตัดชุดได้ 3 ชุด ทำคอลเลคชันอะไรไม่ได้ด้วยซ้ำ คนอื่นเปิดร้านมีเสื้อผ้าอยู่เต็มร้าน แต่รวมบุญมีแค่ 3 ชุด”

เธอหัวเราะให้กับความคิดง่ายๆ ของตัวเองก่อนกลับมาตั้งหลักใหม่ โดยเริ่มจากไปตระเวนซื้อผ้ามาเพิ่มขึ้น โดยใช้ทุนส่วนตัว และ เงินสนับสนุน “ปลอดดอกเบีย”